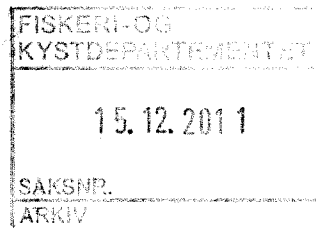

Fiskeri- og kystdepartementet
Postboks 8118 Dep.
0032 Oslo

Høring - turistfiske i sjø

Det vises til brev av 8. september 2011 hvor det bes om merknader til arbeidsgrupperapporten om turistfiske i sjø.

Toll- og avgiftsdirektoratet har ved gjennomgangen av rapporten erfart at denne ikke inneholder konkrete forslag om lov- og forskriftsendringer, men at det bl.a. vurderes flere tiltak som kan ha betydning for oppgaver som tollvesenet er pålagt ved utførsel av varer. Spesielt vil dette ha betydning i forhold til vurderingene som er gjort i forslagene om variabel utførselskvote og begrensninger i hvor ofte den enkelte turist kan utføre fangst.

I rapporten side 50 fremsettes det forslag om å etablere variable utførselskvoter, som innebærer at turister som benytter registrerte turistfiskebedrifter til sin fangstvirksomhet kan utføre større mengder fisk enn dagens kvantum på maksimalt 15 kg innenfor en periode på 24 timer. Hensynet bak forslaget er å stimulere bedrifter til å registrere seg som turistfiskebedrifter, samt å motivere turister til å benytte slike registrerte aktører for derved å kunne få en bedre oversikt over det kvantum som fiskes. I denne sammenheng presiseres det at utførselskvoten ikke setter noen grenser for hvor mange kilo fisk som en turistfisker kan fiske under oppholdet.

Toll- og avgiftsdirektoratet antar at registrerte turistfiskebedrifter vil ta seg betalt for utleie av båter, pluss eventuell lisens. Dersom det ikke forutsettes at fisket må skje innenfor rammene av en registrert turistfiskebedrift for å kunne oppnå en høyere kvote, er det naturlig å anta at en ganske stor andel turistfiskere vil forsøke å omgå reguleringen. Vi vil da kunne få en situasjon hvor fiskedagene i turistfiskebedriften kun vil vare et par dager, mens den resterende tiden vil fisket skje i egen privat regi.

En ordning hvor den utførte fisken deles inn i kvoter i forhold til hvordan den er fanget her i landet, vil lett kunne føre til kontrollproblemer for tollvesenet ved utførselen. Tollvesenet må da i vurderingen av om kvotereglene er overholdte, se om den personen som utfører fisken har fisket innenfor rammene til en turistfiskebedrift eller i egen privat regi. Den foreslåtte ordningen bør, for å forebygge omgåelser, medføre at eksportøren av fisken kan legge fram dokumenter ved utførselen som angir ved hvilken turistfiskebedrift fisken er fanget og registrert, samt at turistfiskebedriften også verifiserer på adekvat dokument hvor mange kilo fisk vedkommende bringer med seg for utførsel. Dokumentasjonen fra turistfiskebedriften må være av en slik karakter at den lett lar seg verifisere for tollvesenet i en eventuell kontrollsituasjon ved utførselen. Dette må derfor gjøres enkelt og sporbart.

Direktoratet kan ikke se at det ligger noen forslag i rapporten for hvor stor mengde fisk som kan tillates utført av turistfisker innenfor rammene av en registrert turistfiskebedrift, og hvor stor mengde som kan utføres fra annen type fangst.

I en kontrollsituasjon for tollvesenet er det viktig å ha en ordning som ikke åpner for skjønnsvurderinger i ekspedisjonsfasen. Reglene må være knyttet direkte opp mot et klart definert opphold i Norge, dvs. turistfiskeren må kunne dokumentere når vedkommende ankom turistfiskebedriften, når vedkommende registrerer seg ut fra bedriften, samt hvor mange kilo fisk som ble veiet ut fra bedriften ved avsluttet fiske.

Vi kan ikke se i rapporten om ordningen med 15 kg fisk fanget i privat regi utenom en turistfiskebedrift er tenkt videreført eller ikke. Hvis eksisterende ordning tenkes videreført, skal disse turistfiskerne også ha et opphold i Norge tilsvarende som for turistfiskere registrert i en turistfiskebedrift, men med en annen kvote?

Ordningen må uansett være forutsigbar for turistfiskeren angående hvilke regler som gjelder ved utførselen av fisken. Dokumentasjonen for fiskere som fisker utenom de registrerte turistfiskebedrifter, vil være problematisk. Eneste sikre dokumentasjon vil være en innreiseattest attestert av en offentlig myndighet, i praksis kanskje bare tollvesenet. Her vil det selvsagt også måtte vurderes om tollvesenet skal kunne akseptere attestering fra andre, tilsvarende som vi vil kunne akseptere en attestasjon fra en turistfiskebedrift. Personer som ankommer Norge fra et annet Schengenland, vil dermed kunne få problemer med å kunne dokumentere innreisen, da disse personene ikke er underlagt noen grensekontroll ved passeringen inn i Norge.

Varer som medbringes som reisegods ut av Norge er i utgangspunktet unntatt fra deklarasjonsplikten. Det er også tilfellet for utførsel av fisk medbrakt som reisegods. Begrensningen som gjelder for medbrakt fisk medfører ikke at turistfiskeren må deklarerer varen ved utførselen. Kontrollen fra tollvesenets side i dag ligger kun i en kontroll av om oppholdets varighet, og medbrakt mengde, er i samsvar med reglene som er regulert i forskriften om utførselskvote av fisk og fiskevarer fra sportsfiske. Dersom en deklarasjonsplikt er ønskelig for å få bedre kontroll med utførselen av turistfisket fisk, må dette diskuteres nærmere. En slik deklarerer vil kunne føre til merkostnader for turistfiskeren uten at en dermed får en bedre kontroll med om utførselen skjer i samsvar med reglene som fiskerimyndighetene fastsetter. Dersom pliktig deklarerer ønskes, må tollforskriften § 4-11-2 endres, jf. § 3-1-15 første ledd bokstav d. Dersom en pliktig deklarerer innføres vil det også være mulig å innhente statistiske opplysninger om utførsel hos Statistisk sentralbyrå.

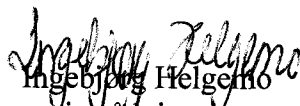
Direktoratet vil ellers bemerke at den toll- og avgiftsfrie kvoten for privatpersoners innførsel av fisk til EU er på 15 kilo. Vi har ikke innhentet opplysninger om hvor lenge en EU-borger må ha vært i tredjeland for å kunne innføre angjeldende mengde. Hva slags problemer vil da oppstå for vedkommende turistfisker ved innreise til EU dersom Norge åpner for en større mengde enn det EU tillater?

Til slutt ønsker vi å vise til sanksjonsmulighetene slik de er regulerte i dag. Det vises her til forskrift om utførselskvote av fisk og fiskevarer fra sportsfiske av 1. juni 2006 nr. 570 § 3 som regulerer sanksjoner. Straffenivået er fastsatt i lov 6. juni 1997 om innførsle- og utførslerregulering. Direktoratet mener at det er uforholdsmessig tungvint å benytte denne sanksjonsmåten når det oppdages overtredelse av utførselsreguleringen. I og med at fisk er lett bedervelig, vil en stedlig inndragningsbeslutning vært mer praktisk, samtidig som bevisvurderingene ofte vil være ganske enkle. Vi foreslår derfor at det åpnes for en adgang til å sanksjonere utførsel av turistfisk med forenklet forelegg eller overtredelsesgebyr. Dette fordrer en endring av tollregelverket.

Våre ovenfor anførte merknader er ikke uttømmende hva angår forslag til eventuelle løsninger på problematikken med utførsel av fisk fanget av turistfiskere, da vi kun skisserer et problem som kan oppstå i selve kontrollfasen som følge av regler som kan gjøre kontrollen vanskelig.

Toll- og avgiftsdirektoratet stiller seg derfor til disposisjon overfor departementet dersom dette er ønskelig i den videre prosessen angående sluttutformingen av eventuelle endringer av ordningen som knytter seg til kontrollproblematikk.

Med hilsen

Ingebjørg Helgeho
seniorrådgiver

Bjørn Fredriksen
rådgiver